

The weekly Sabbath celebrates the coming of the Messiah. The Sabbath offers a weekly foretaste of the era of peace and rest when Messiah will rule the earth. By keeping the Sabbath, we participate in the kingdom of heaven on earth even now.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- B'reisheet (בראשית | In the beginning)
- Torah: Genesis 1:1-6:8
- Haftarah: Isaiah 42:5-43:10

The Day that is Entirely Sabbath

God created the heavens and the earth in six days, and on the seventh day He rested. Each Sabbath may be likened unto a down payment on the Messianic Era. We rest on Shabbat to symbolize the peace that we will have in the days of the Messiah. In the Talmud, some of the sages viewed the seven days of creation as a broad outline for human history, as the Scripture says, "For a thousand years in Your sight are like yesterday when it passes by" (Psalm 90:4). Accordingly, they compared each of the six days to a millennia of history. Different rabbis offered differing opinions, but they generally agreed that the seventh day, the day of the Sabbath, corresponds to the seventh millennium—the thousand-year Messianic Era. In the poetic words of the sages, the Messianic Era will be a "day that is altogether Sabbath."

Tz'enah Ur'enah says, "Man was created on the sixth day, for within six thousand years the Messiah will come." The apostolic community held a similar view of redemptive history. The book of Hebrews compares the age to come to the Sabbath and speaks of the Sabbath as a foretaste of final salvation and the Messianic Era. The book of Revelation speaks of a coming millennium of peace—a thousand-year reign of Messiah during which the adversary is bound in chains. The Apostle Peter reminds us that "with the Lord one day is like a thousand years, and a thousand years like one day" (2 Peter 3:8).

Why doesn't it say in regard to the Sabbath "and there was evening and there was morning" like it does for the other days? Because the Sabbath alludes to the world to come, and it is called the day that is completely Shabbat, and there is no night. (*MinchahBelulah*)

Though the Messiah may tarry, we eagerly await the coming return of Messiah, who will initiate that seventh millennium, a thousand-year era "that is altogether Sabbath." May He come speedily, soon, and in our lifetimes.

De wekelijkse Shabbat viert de komst van de Messias. De Shabbat biedt een wekelijks voorsmaakje van het tijdperk van vrede en rust wanneer de Messias op aarde zal regeren. Door het houden van de Shabbat, nemen wij deel aan het koninkrijk der hemelen op aarde, zelfs nu.

TORAH GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- B'reisheet (בראשית | In het begin)
- Tora: Genesis 1:1-6:8
- Haftarah: Jesaja 42:5-43:10

De Dag die Volledig Shabbat is

God schiep de hemelen en de aarde in zes dagen, en op de zevende dag rustte Hij. Elke sabbat kan vergeleken worden met een aanbetaling op het Messiaanse tijdperk. We rusten op Shabbat om de vrede te symboliseren die we in de dagen van de Messias zullen hebben.

In de Talmud zagen sommige van de wijzen de zeven dagen van de schepping als de menselijke geschiedenis in grote lijnen, zoals de Schrift zegt: "Want duizend jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, wanneer hij voorbijgaat" (Psalm 90:4). Daarom vergeleken zij elk van de zes dagen met een millennium van de geschiedenis. Verschillende rabbijnen gaven andere meningen, maar ze waren het er over het algemeen over eens dat de zevende dag, de dag van de Shabbat, met het zevende millennium overeen komt - het duizend jaar Messiaanse tijdperk. In de poëtische woorden van de wijzen: het Messiaanse tijdperk zal een "dag zijn die volledig Shabbat is." Tz'enah Ur'enah zegt: "De mens werd geschapen op de zesde dag, want binnen zes duizend jaar zal de Messias komen." De apostolische gemeenschap huldigde een soortgelijk standpunt van de heilsgeschiedenis. Het boek Hebreëen vergelijkt het komende tijdperk met de Shabbat en spreekt over de Shabbat als een voorproefje van de uiteindelijke verlossing en het Messiaanse tijdperk. Het boek Openbaring spreekt over een komend millennium van vrede – een duizendjarige heerschappij van de Messias, tijdens dewelke de tegenstander in ketens is gebonden. De apostel Petrus herinnert ons eraan dat "bij de Heer één dag is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag" (2 Pet. 3:8).

Waarom staat er niet in verband met de Shabbat "en het was avond en het was morgen geweest", zoals voor de andere dagen? Omdat de Shabbat naar de toekomstige wereld verwijst, en het wordt genoemd: de dag die volledig Shabbat is, en er is geen nacht.

(*MinchahBelulah*)

Hoewel de Messias kan talmen, zien we reikhalzend uit naar de wederkomst van de Messias, die dat zevende millennium zal inwijden, een duizend-jaar-tijdperk "dat helemaal sabbat is." Moge Hij snel komen, spoedig, en tijdens ons leven.

